

A Bíróság (harmadik tanács) 2006. március 30-i ítélete (a High Court of Justice [England & Wales] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Elizabeth Florence Emanuel kontra Continental Shelf 128 Ltd

(C-259/04 sz. ügy) ⁽¹⁾

(A fogyasztók félrevezetésére alkalmas védjegyek, illetve valamely áru jellege, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében a fogyasztók megtévesztésére alkalmas védjegyek – A védjegynek a védjegyjogosult által, a védjegyhez kötődő árukat gyártó vállalkozással közösen történő átruházása – A 89/104/EGK irányelv)

(2006/C 143/18)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (England & Wales)

Az alapeljárás felei

Felperes: Elizabeth Florence Emanuel

Alperes: Continental Shelf 128 Ltd

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – High Court of Justice (England & Wales) – A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 3. cikke (1) bekezdése g) pontjának és 12. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezése – A fogyasztók félrevezetésére alkalmas védjegyek, illetve valamely áru jellege, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében a fogyasztók megtévesztésére alkalmas védjegyek – A védjegynek a védjegyjogosult által, a védjegyhez kötődő árukat gyártó vállalkozással közösen történő átengedése – „Elizabeth Emanuel” márkájú esküvői ruhák

Rendelkező rész

- 1) A védjegyekkel megjelölt áruk tervezőjének és első előállítójának nevével megegyező védjegy csupán ezen különlegessége miatt nem zárható ki a lajstromozásból azon okból, hogy a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében megtéveszti a fogyasztókat; ez különösen fennáll, ha a – korábban más írásmóddal lajstromozott – védjegyhez kötődő ügyfélkör az e védjeggyel megjelölt ruházati cikkeket gyártó vállallattal együtt átengedésre került.
- 2) A védjegyekkel megjelölt áruk tervezőjének és első előállítójának nevével megegyező védjegy oltalma csupán ezen különlegessége

folytán nem szűnik meg azon okból, hogy a védjegy a 89/104 irányelv 12. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében megtéveszti a fogyasztókat; ez különösen fennáll, ha a védjegyhez kötődő ügyfélkör az e védjeggyel megjelölt ruházati cikkeket gyártó vállallattal együtt átengedésre került.

⁽¹⁾ HL C 217., 2004. 8. 28.

A Bíróság (I. tanács) 2006. április 6-i ítélete (a Finanzgericht Hamburg előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – ED & F Man Sugar Ltd kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(C-274/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Mezőgazdaság – 3665/87/EGK rendelet – Export-visszatérítés – A visszatérítés visszafizetését előíró határozat jogerőre emelkedését követően alkalmazott szankció – A szankciót megállapító határozat felülvizsgálatának lehetősége)

(2006/C 143/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperes: ED & F Man Sugar Ltd

Alperes: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Finanzgericht Hamburg – Az 1994. december 2-i 2945/94 bizottsági rendelettel (HL L 310., 57. o.) módosított, a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítések rendszerének alkalmazására vonatkozó közös részletes szabályok megállapításáról szóló, 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet (HL L 351., 1. o.) 11. cikke (1) és (3) bekezdésének értelmezése – Szankció a túlzottan nagy összeget tartalmazó visszatérítési kérelem esetén – A nemzeti hatóságok és/vagy bíróságok azon joga, hogy valamely exportőrnek a rá szankciót kiszabó határozat ellen benyújtott keresete keretében felülvizsgálják a jogosulatlanul kapott összegek visszafizetését megállapító jogerős határozatot – A közösségi jog téves értelmezése

Rendelkező rész

Az 1994. december 2-i 2945/94 bizottsági rendelettel módosított, a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítések rendszerének alkalmazására vonatkozó közös részletes szabályok megállapításáról szóló, 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 11. cikke (1) bekezdésének első albekezdését akként kell értelmezni, hogy a nemzeti bíróságok és hatóságok jogosultak az e rendelkezés alapján hozott szankciót megállapító határozat ellen indított jogorvoslati eljárásban azt vizsgálni, hogy az e rendelkezésben foglaltak szerint az exportőr az öt megilletőnél nagyobb összegű visszatérítést igényelt-e, függetlenül attól a körülménytől, hogy a szankciót megállapító határozat meghozatala előtt jogerőre emelkedett az e cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett, visszafizetést előíró határozat.

(¹) HL C 228., 2004.09.11.

A Bíróság 2006. május 2-i ítélete (a Supreme Court előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Enrico Bondi kontra Bank of America N.A., Pearse Farrell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement/Note holders

(C-341/04. sz. ügy) (¹)

(Igazságügyi együttműködés polgári ügyekben – 1346/2000/EGK rendelet – Fizetéseképtelenségi eljárások – Eljárást megindító határozat – Az adós fő érdekeltségeinek központja – Fizetéseképtelenségi eljárás elismerése – Közrend)

(2006/C 143/20)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court

Az alapeljárás felei

Felperes: Enrico Bondi

Alperesek: Bank of America N.A., Pearse Farrell, Official Liquidator, Director of Corporate Enforcement/Note holders

Tárgy

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés – Supreme Court – A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EGK tanácsi rendelet 1., 2., 3. és 16. cikkének értel-

mezése (HL L 160., 1.o., magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.) – A végleges végzés meghozataláig ideiglenes felszámolót kijelölő végzés – E végzés fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozatnak való minősítése – A fizetéseképtelenségi eljárás megindítására hatáskörrel rendelkező bíróság

Rendelkező rész

1) Ha az adós egy leányvállalat, és az anyavállalat és a leányvállalat létesítő okirat szerinti székhelye két különböző tagállamban található, a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EGK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének második mondatában megfogalmazott vélelem, amely szerint a leányvállalat fő érdekeltségeinek központja abban a tagállamban van, ahol a létesítő okirata szerinti székhelye található, csak akkor megdönthető, ha objektív és harmadik személyek által megállapítható tényezők egy attól eltérő tényleges helyzet megállapítását teszik lehetővé, mint amit a létesítő okirat szerinti székhely elhelyezkedése tükröz. Ez a helyzet áll fenn egy olyan társaság esetén, amely nem végez semmiféle tevékenységet azon tagállam területén, ahol a székhelye található. Ugyanakkor, amennyiben egy társaság azon tagállam területén végzi tevékenységét, ahol a székhelye található, azon tény, hogy a gazdasági döntéseit egy másik tagállamban székhellyel rendelkező anyavállalat ellenőrzi vagy ellenőrizheti, nem elégséges a hivatkozott rendeletben rögzített vélelem megdöntéséhez.

2) Az 1346/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy egy tagállam bírósága által indított fizetéseképtelenségi eljárást a többi tagállam bíróságainak el kell ismernie anélkül, hogy az eljárást megindító tagállami bíróság hatáskörét felülvizsgálhatná.

3) Az 1346/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés értelmében azon jogi aktus tekintendő a „fizetéseképtelenségi eljárást megindító határozatnak”, amelyet a rendelet A. mellékletében felsorolt eljárások valamelyikének megindítására irányuló és az adós fizetéseképtelenségére alapított kérelem alapján valamely tagállam bírósága hozott, amennyiben e határozat az adós vagyonának lefoglalásával és a hivatkozott rendelet C. mellékletében feltüntetett felszámoló kinevezésével jár. E vagyonlefoglalás magában foglalja azt is, hogy az adós a vagyona feletti rendelkezési jogot is elveszti.

4) Az 1346/2000 rendelet 26. cikkét úgy kell értelmezni, hogy bármely tagállam elutasíthatja egy másik tagállamban indított fizetéseképtelenségi eljárás elismerését, ha az eljárás megindításáról szóló határozatot az eljárásban érintett személy meghallgatáshoz való alapvető jogának nyilvánvaló megsértésével hozták.

(¹) HL C 251., 2004.10.9.